

RUTA DE LES ERMITES

Us volem presentar la ruta que várem realitzar en motiu de la caminada popular de la festa major d'hivern que tradicionalment organitzem els "Caminaires" amb la col.laboració de l'Agrupació d'Amics i que desitgem convertir en la primera ruta-passejada de les vàries que estem programant pel territori del nostre estimat Vilamajor.

És la "RUTA DE LES ERMITES", i vol recuperar per als vilatans, i presentar als que ens visitin, els camins que per boscos i planes uneixen els tres centres de culte més antics del terme de Sant Antoni, tot resseguint corriols, travessant rieres i vorejant magnífics masos, molts d'ells encara en plena activitat rural.

Serà el **PR-1 de Vilamajor**, un bonic i un xic llarg recorregut per fer, tot sencer en una excursió matinal, ò a trossos, a la mida de cadascú. Pensada, sobretot, per anar-hi tota la família tot gaudint de magnífics paratges i esplèndides panoràmiques.

Aquesta ruta que propis i foresters podrem consultar molt aviat a la web del nostre municipi, pensem completar-la amb tota la senyalització fixe (marques blanques i grogues i posters indicatius). També tenim previst l'edició d'un fulletó que doni les explicacions d'orientació i ressenya de tot el que podem veure al recorregut.

Agraïm al nostre ajuntament la predisposició amb que ha acollit el projecte, començant les tasques d'acondicionament dels trams del camí en pitjor estat, així com la construcció de dos passadors que ens facilitaràn el pas del "sot del mal infern" .

La resenya descriptiva i històrica de les ermites ha estat redactada per Mossen Josep Poch

Us pasem a descriure, tot seguit, d'una manera esquemàtica, el que anireu veient els que decidiu realitzar aquesta ruta , al llarg dels poc més de 10 km de recorregut.

BONA CAMINADA

Sant Antoni de Vilamajor hivern 2006

Sortint de la plaça de la vila i pel camí de Sant Lleir arribem a l'ermita de **SANT LLEÏR (10m)**.

ERMITA DE SANT LLEÏR

NOTES HISTÒRIQUES

Cercant fets en el passat que poguessin donar-me l'explicació del perquè tenim una ermita dedicada a aquest sant, trobo que el primer propietari esmentat és Arnold de Sant Lley, persona noble i rica, membre d'una poderosa família que portava aquest cognom. Si aquesta coincidència del nom la lligo amb la nota de l'Enciclopèdia referent a Sant Lliser (poble del Pallars Sobirà) coneixeria el lloc originari d'aquest propietari que al segle 13 adquirí l'ermita i terrenys de l'entorn i volgué posar-la sota la protecció d'aquell bisbe sant que es venerava en el poble de la seva família.

Al segle XIV, la capella i propietats passaren a mans de Bertran de Mont-rodon, rector de l'església de Caldes de Montbui, el qual el juny de 1342 feu donació al seu nebot Bertran, ardiaca de Besalú. Aquest fou bisbe de Girona del 1374 al 1384. A la seva mort passaria a l'hereu de la casa de Montrodón. (La darrera propietària fou la comtessa de Llivia que morí a principis del 1900.

Quan morí l'ultima propietària (inicis del 1900), i després de vèncer els obstacles que s'oposaven al reconeixement de la propietat de la pabordia a benefici de la Mitra (= Bisbat) ,el 7 de juny de 1935 queda definitivament resolt el plet a favor del Bisbat i el 29 de novembre inscrit en el Registre de la Propietat.

Mn. Manel Ribes escriu: "després de 28 anys d'haver romàs la capella en el més gran abandó i deixada a l'espoliació.. "l'ermita, casa i terrenys passà a mans del bisbat de Barcelona, fent-se càrrec el rector de Sant Antoni.

Amb motiu de la construcció del nou temple es posaren en venda la casa i les propietats, reservant-se la parròquia la propietat de l'ermita.

L'EDIFICI

Per les notes aportades per el Sr. Gallardo, sabem que s'hi ha trobat restes de l'antiga edificació de 1303 erigida per Bertran. Si aquesta fou la primera construcció o ja n'existia una altre anterior, no ho sabrem. El que ens consta és que quan es formà una comissió l'any 1151, per fer l'inventari de les propietats dels comtes a Sant Pere, en formava part un tal Oliva de Sant Lleí.

La capella actual és del 1508. La volta és molt ampla. Per aguantar-la calgué posar 7 contraforts a l'exterior. En la reforma duta a terme per Mn. Manel Ribes en suprimiren dos i obriren una finestra de cara al migjorn. Davant la porta de l'entrada hi ha una petita era que guarda les sepultures del canonge Ramon Sans, mort el 1822 i la de l'Indiano (Pibernat)

Damunt la porta hi ha un escut episcopal del 1588, que té dos arbres esculpits: el de la dreta acompanyat d'elements de la noblesa i el de l'esquerra és agafat per una ma. Aquest darrer fa al·lusió al verset dels Proverbis 3,18 on diu:

"L'arbre de la vida és per els que s'hi arrapen i el cedre per els qui l'agafen fort"

(L'arbre sempre ha estat considerat un símbol de la Saviesa i que el qui s'hi arrapa troba la felicitat)

Refem el camí, per travessar la carretera que duu a Sant Pere a l'alçada del carrer de Sant Antoni. Un corriol ens mena a la FONT de Sant Lleir .Pel carrer de Sant Jaume anem a travessar la carretera de Cànoves i ens enfilem a Can Sauleda pel bonic PARC DEL BOSC. A dalt, resseguim el carrer del Fluvià i passem pel mig de l'encisador bosquet del PARC DE FREIXENEDA fins arribar a l'antiga fàbrica de cartutxos **(20m)**.

Enfoquem el camí que ens menarà a Can FEU, baixant als torrents del SOT DEL MAL INFERN i del JONCAR. Aquest tram és veritablement bonic, encara que cal anar en compte en travessar aquesta segona torrentera, ja que el pont encara no està a punt. Passat Can PUNGOL cal fer atenció, prop del camí, a la nostra esquerra trobem un antic pou amb una nòria de poar, en no gaire bon estat. A la nostra esquerra també, deixem Can PINÓS NOU i a la dreta, Can MIRET, arribant, tot seguit a Can CAMES, on s'hi troba l'ermita de **SANT JAUME DE RIFÀ (25m)**.

St. Jaume de Rifà.

El cartulari de Sant Cugat parla de la Vila Rifà l'any 941. Rifà pertanyia al cenobi de Sant Cugat. Consta documentalment que l'any 1098 existia una capella amb el títol de Sant Cugat de Rifà. De la capella en tenien cura una petita comunitat de monges anomenades "deodades"

L'ermita és de traça romànica, del s. XIII ja avançat. Té una sola nau. L'absis és circular i la volta de mitja taronja

L'espadanya és petita amb un sol buit per una campana.

L'any 1982 es portà a terme la restauració. Es va refer tota la teulada, es col·locà una roda de molí com altar -que es portà de Roses -, es posà sobre un corró que serví per fer la carretera a can Solé i es repicaren els murs.

La Diputació feu el reste.

.Els més petits gaudiran amb les bestioles que es crien a les cases de l'indret.

Reprenem el camí: Can PINOS VELL, Can MARTÍ, Can ROIG i Can MET ens acompanyen fins a l'urbanització d'ALFOU. A l'espera que la riera estigui arrenjada, passem pels carrers Vilamajor, Montnegre i Cardedeu fins arribar a la Parròquia de **SANT JULIÀ. (20m)**

Parròquia de St. Julià d'Alfou

La parròquia té les arrels al segle XI. L'església fou consagrada el 29 de novembre de 1142. En l'acte de consagració es confirmen les possessions que tenia amb el cementiri.

Tot i que estigui en el terme de Sant Antoni, la parròquia la porta el rector de Cardedeu

La masia quasi enderrocada, era la rectoria. Actualment s'ha fet un conveni amb l'Ajuntament per fer-hi un centre cívic per el poble i una vivenda per la parròquia

Per les avingudes d'Alfou i de Llinars i el passatge del Pí, a tocar les cases del nord de Can Boatell, passem per un bonic pontet, la riera GIOLA. Tot seguit la masia de Can MIRET on quan volguem podem anar a fer un pintotesc pic-nic **(20m)**.

Seguint el camí paral·lel al curs de la mateixa riera, enfoquem la directa cap a Sant Antoni, passant per Can CUCURELLA i Can RIBALTA per entrar al poble pel carrer Freixeneda. Ens acomiadarem en arribant al parc de Can Sauleda **(30m)**.